Αἱ... ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΜΕΘΕΝΙΤΗ ΠΕΡΙ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Δὲν ξέρει τί δάνεια καὶ ἐπιχορηγήσεις ἔλαβεν ὁ Δῆμος. Δὲν ξέρει μὲ τί τόκο δανείζουν αἱ Τράπεζαι. Ξέρει μόνον νὰ δυσφημῇ

Ὁ διομήχανος κ. Γεώργιος Μεθενίτης, ὁ ὁποῖος ἱκανοποίησε τὴν φιλοδοξίαν του νὰ γίνῃ δημοτικὸς σύμβουλος χάρις εἰς τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ ψηφοδέλτιον ΒΕΤΣΟΣ — ΔΡΑΣΙΣ (καὶ εἰς τοὺς... 695 σταυροὺς προτιμήσεως) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἱκανοποίησε τὴν φιλοδοξίαν του νὰ γίνῃ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου χάρις εἰς ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ μὲ τὸ κόμμα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, ὁ ὁποῖος περαιτέρω ἐφιλοδόξησε νὰ γίνῃ δήμαρχος καὶ τώρα «συμβιβάζεται» νὰ γίνῃ ὑποδήμαρχος (ἀλλὰ ἀπόκειται εἰς τοὺς ψηφοφόρους νὰ τὸν βάλουν εἰς τὴν θέσιν του καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ΘΑ τὸν βάλουν), ἔθεσεν ἐρωτήματά τινα εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Βέτσον, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ψευδεῖς ἐντυπώσεις εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἐγνώριζεν ὅτι δὲν θὰ ἠξιοῦτο ἐνάρξεως διαλόγου.

Αὐτὸ τὸ σκίτσο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν ΕΘΝΟΣ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ σκανδάλου τῶν ξυριστικῶν λεπίδων. Τίτλος ἦτο: «Ὁ καυγᾶς γιὰ τίς... τρίχες». Ἀλλά, δὲν ἦσαν καθόλου «τρίχες» τὰ κέρδη τοῦ κ. Μεθενίτη ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς μονοπωλήσεως τῶν λεπίδων, ὁμοῦ μετὰ τοῦ πενθεροῦ τοῦ κ. Καραμανλῆ, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον πλουσίως ἐσθίει, μὴ ἐργαζόμενος

Ἐρωτᾶ ὁ κ. Μεθενίτης «τί ἔργα κατεσκευάσθησαν». Ἀπάντησις: Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐψήφισε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Τὰ ἀγνοεῖ ὁ κ. σύμβουλος; Ὡραῖος σύμβουλος, ζητῶν καὶ ... προαγωγήν!

4. Λέγει ὁ κ. Μεθενίτης ὅτι τὰ δάνεια συνήφθησαν «μὲ ὑψηλὸν τόκον». Ἐγνωρίζαμεν ὅτι «ὁ ἐγκληματίας ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματός του». Τώρα διδασκόμεθα ὅτι καὶ ὁ... κακόπιστος ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον τῆς κακοπιστίας του ἢ ὁ... ἐπιπόλαιος ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπιπολαιότητός του! Διότι, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς 24ης Ἀπριλίου 1963, συζητουμένων τῶν ὅρων τοῦ δανείου τῶν 15 ἑκατομμυρίων, ὁ κ. Μεθενίτης (διομήχανος ὤν) ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ τόκος 5ο)ο εἶναι ἐπαχθής, διότι «εἰς τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ὑπάρχει περίσσεια χρημάτων, ὑπάρχει ἐπομένως προθυμία πρὸς δανεισμὸν ὑπάρχουν φωτειναὶ ἐπιγραφαί περὶ τόκου 4 ἢ 4, 5ο)ο. Καὶ τότε ὁ κ. Λέμης τοῦ ἔκαμεν ἐγκωμιαστικὸν («μάθημα»), ὅτι αἱ Τράπεζαι δίδουν τόκον 2ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις ὄψεως καὶ 4ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις προθεσμίας, εἰς αὐτοὺς δὲ τοὺς τόκους ἀναφέρονται αἱ φωτειναὶ ἐπιγραφαί, ἐνῷ διὰ τὰ παρ' αὐτῶν παρεχόμενα δάνεια αἱ Τράπεζαι ἐπιβάλλουν τόκον 7 καὶ 8 καὶ 10ο)ο.

Νὰ μὴν εἶχε προσέξει ὁ κ. Μεθενίτης τί ἔλεγαν αἱ φωτειναὶ ἐπιγραφαί; Νὰ ἤξερε καὶ νὰ ἰσχυρίζετο κακοπίστως τὰ ἀντίθετα; Ἢ νὰ μὴν ἤξερε, πράγματι; Δὲν ἀποκλείεται καὶ τὸ τελευταῖον, διότι μπορεῖ νὰ ἔχῃ διακόψει τὰς τραπεζικὰς συναλλαγάς, ἀφ' ὅτου ἔκλεισε τὸ ἐργοστάσιον ξυριστικῶν λεπίδων (Ἐπιχείρησις Καραμανλῆ καὶ Σία) καὶ εἰσῆλθε στὸ γνωστὸ τράστ, εἰσπράττων κέρδη χωρὶς νὰ ἐργάζεται ἢ μᾶλλον διὰ νὰ μὴ ἐργάζεται. Ἀλλά, πάλιν καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ξέρουν πόσο εἶναι ὁ τόκος. Ἂς διαλέξῃ λοιπὸν ὁ κ. Μεθενίτης τί ἦτο ἡ δική του ἐκδήλωσις ἀντιδράσεως εἰς τὸ δάνειον: Ἀμάθεια, ἐπιπολαιότης ἤ κακοπιστία.

5. Ἐρωτᾶ ἀκόμη ὁ κ. Μεθενίτης ἐὰν ὁ κ. Βέτσος ἐπρογραμμάτισεν ἴδρυσιν... Τραπέζης δημοτικῆς πίστεως. Ἀπάντησις: ΟΧΙ. Εἰς τὸν προεκλογικὸν λόγον τῆς 29ης Μαρτίου 1959 ΟΥΔΕΝ σχετικῶς ἀναφέρεται. Ἐὰν ἀνεφέρθη κάπου ἀλλοῦ, ἂς τὸ πῇ ὁ κ. Μεθενίτης.

6. Ἐρωτᾶ ὁ κ. Μεθενίτης ἐὰν ὁ κ. Δήμαρχος εἰσέπραξε τὰ ἔξοδα παραστάσεως. Ἀπάντησις: Ο ΙΔΙΟΣ ὁ κ. Μεθενίτης ΤΑ ΕΓΗΦΙΖΕ πάντοτε. Καὶ ἐγνώριζε (διότι τὸ θέμα συνεζητήθη εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ διεφωτίσθη πλήρως) ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ὠφελήθη ΤΙΠΟΤΕ, οὔτε μίαν δραχμήν, ἐκ τῶν ἐξόδων παραστάσεως καὶ κινήσεως, δαπανῶν περισσότερα καὶ ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ του ἐκλαντίου διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του πρὸς τὸν Δῆμον καὶ τὴν πόλιν. Διατί λοιπὸν ὁ κ. Μεθενίτης κάμνει τόσον κακοπίστους ἐρωτήσεις;

Τὴν ἀπάντησιν θὰ τὴν δώσῃ ὁ λαός. Καὶ θὰ τὴν δώσουν ἰδιαιτέρως οἱ ἐκ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ψηφοφόροι τοῦ κ. Φαρμακίδη, ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΕΣ δικαίως ΕΙΣ ΑΓΝΟΙΑΝ τὸν συνεταῖρον τοῦ Καραμανλῆ καὶ συμμέτοχον εἰς τὸ σκάνδαλον τῶν ξυριστικῶν λεπίδων.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΑΝΟΙΚΕΙΟΣ ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚ. ΕΚΛΟΓΑΣ

Μετ' ἐκπλήξεως ἐδιάβασα χθὲς ἐπιστολήν σας, κ. Ι. Γκολφινόπουλε, διὰ τῆς ὁποίας, ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς συνιστᾶτε τὴν ὑποστήριξιν τῶν συναδέλφων ὑποψηφίων εἰς τὰς αὐριανὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, φθάνετε ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν ἀντικειμενικόν σας σκοπόν, συνιστῶντας ὑπερψήφισιν τοῦ κ. Ἀρ. Δημοπούλου.

Ἀλλά, σὰν νὰ μὴν ἔφθανε ἡ προσωπική σας παραίνεσις, ἤτις ἦτο ἄλλως τε δικαίωμά σας, ἐθέσατε κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς σας καὶ τὸν τίτλον τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Συλλόγου μας. Τίτλον, ποὺ ἐμεῖς σᾶς ἐδώσαμε, ἀλλὰ ὄχι, βέβαια, νὰ τὸν χρησιμοποιῆτε διὰ τὴν προβολὴν φιλικῶν σας προσώπων. Ὁ τίτλος τοῦ γενικοῦ γραμματέως, κύριε Γκολφινόπουλε, ἔδει νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνον διὰ συμφέροντα καθαρῶς τοῦ Συλλόγου μας, εἰς ὃν ἀνήκει.

Σεῖς, ὅμως, παρενοήσατε τὴν ἀποστολήν σας καὶ χρησιμοποιεῖτε τὸν τίτλον εἰς ἀλλοτρίους σκοπούς. Πρέπει νὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι δὲν ἐκπροσωπεῖτε εἰς τοιαύτας ἐνεργείας σας τὸν Σύλλογόν μας.

ΒΑΣ. ΚΟΥΤΡΑΣ
ΧΑΡΙΛ. ΡΙΓΑΛΟΣ
Ράπται

ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κόσμιος καὶ εὐπρεπὴς καὶ εἰς τὸν παρόντα ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ὅπως καὶ πάντοτε, ὁ ὑποψήφιος τοῦ Συνδυασμοῦ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗ συμπολίτης δικηγόρος κ. ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, διὰ τὸν ὁποῖον τοπικὴ ἐφημερὶς ἔγραφεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως ὅτι «δεόντως ἐκόσμησε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ παρουσίας του», ἔχει ἐπισύρει τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ψηφοφόρων τοῦ Συνδυασμοῦ τούτου, ὥστε νὰ ἀναμένεται ἡ ἐκλογή του μὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν σταυρῶν προτιμήσεως. Διότι ὑπῆρξεν ὁ ΠΡΩΤΟΣ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗ, εἶναι ὁ ΠΡΩΤΟΣ τοῦ Συνδυασμοῦ καὶ οἱ ἐκλογεῖς δὲν καλοῦνται τώρα νὰ τὸν ἀναδείξουν ΠΡΩΤΟΝ, ἀλλὰ νὰ τιμήσουν τὸν ΠΡΩΤΟΝ, ἀναγνωρίζοντες αὐτὸν ὡς ΑΡΙΣΤΟΝ καὶ ΠΡΩΤΟΝ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ αὐριανοῦ Δημάρχου.

ΘΕΟΔ. ΚΑΛΑΠΑΝΟΣ

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων τοῦ κ. Ν. Βέτσου περιλαμβάνεται καὶ ὁ κ. Θ. Καλαπάνος. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς πενταετὴς θητεία του ὡς δημοτικοῦ συμβούλου καὶ ὡς γραμματέως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀποτελοῦσι τὰ προσόντα τῆς ἐπανεκλογῆς του.

Καθ' ὅλην τὴν 5ετίαν εἰργάσθη ἐπιμελῶς καὶ ἀποδοτικῶς διὰ τὰ ζητήματα τῆς πόλεως καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὰ ζητήματα τῶν συνοικιῶν καὶ Προαστίων τῆς πόλεως.

Ἀνιδιοτελής, πάντοτε πρόθυμος πρὸς τοὺς συνδημότας, ἐπιτυχὼν εἰς τὴν ὑπηρεσιακήν του σταδιοδρομίαν, καὶ πολλὰ προσφέρας εἰς τὰ γενικὰ ζητήματα καὶ δὴ εἰς τὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ θέματα, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τιμηθῇ διὰ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως τῶν συνδημοτῶν, διότι ἡ ἐπανεκλογή του θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΑΙ: ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ἡ ψῆφος ΣΟΥ εἶναι ἱερὰ καὶ πρέπει καλὰ νὰ σκεφθῆς ποῦ θὰ βάλῃς σταυρό. Μόνον σὲ ἐπαγγελματίαν καὶ βιοτέχνην. Αὐτὸς θὰ σὲ πονέσῃ ἂν τὸν ἐμπιστευθῆς καὶ θὰ σὲ ἱκανοποιήσῃ. Αὐτὸς θὰ βροντοφωνήσῃ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀλύτων καὶ χρονιζόντων—χρόνια καὶ χρόνια—αἰτημάτων μας.

Ἂς ξυπνήσωμεν ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἂς γίνωμεν κήρυκες καὶ νὰ δείξωμεν ὅτι εἴμεθα πειθαρχημένοι, διότι εἴμεθα ὁ ἰσχυρότερος ὀργανισμὸς τῆς πόλεως Πατρῶν. Ἂν πειθαρχήσωμεν πολλὰ θὰ κερδίσωμεν. Αὐτὸ σᾶς τὸ ἐγγυᾶται ὁ Σύλλογος τῶν ἠσφαλισμένων ΤΕΒΕ.

Σταυρὸ εἰς ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνας.

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου ἠσφαλισμένων ΤΕΒΕ)

Προβολὴ ἐγχρώμων διαφανειῶν εἰς Ζήριαν

Εἰς τὴν Ζήριαν καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ὡραιοτάτου ἐξοχικοῦ κέντρου «Καλλιθέα», ἔλαβε χώραν ὡραία καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις, ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Φιλοπροοδευτικοῦ Συλλόγου «Ἡ Πρόοδος» Ζήριας. Ἐγένετο προβολὴ ἐγχρώμων διαφανειῶν μὲ θέμα «Ἑλληνικὸ τοπεῖο καὶ Ἑλληνικὴ ζωή», ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Αἰγίου κ. Ἠλία Κόνδη, βοηθουμένου ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἔφης Παπαδάτου. Ἐφόρου ἐκδηλώσεων τῆς Ε. Π. Λ. Α. ἡ ὁποία ἔκαμνεν λογοτεχνικὴν ἑρμηνείαν τῶν προβαλλομένων εἰκόνων.

Οἱ Γερμανοὶ σοσιαλδημοκράται θὰ διεκδικήσουν τὴν ἐξουσίαν

ΒΟΝΝΗ. (Ἰδ. ὑπ.). Ὁ δήμαρχος τοῦ Βερολίνου κ. Βίλλυ Μπράντ θέλει νὰ ὁδηγήσῃ τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα τῆς Γερμανίας εἰς τὴν νίκην κατὰ τὰς προσεχεῖς γενικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1965. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόγραμμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Βίλλυ Μπράντ εἶναι διάδοχος τοῦ Κούρτ Σουμάχερ, ὁ ὁποῖος ἡγεῖτο τοῦ κόμματος μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ μέχρι τοῦ 1952 καὶ τοῦ Ἔρικ Ὄλλενχάουερ ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1963. Ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία του δὲν εἶναι συνήθης. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὴν Νορβηγίαν ὅπου κατέφυγε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χίτλερ ἐσημείωσε ταχείαν ἄνοδον εἰς τὸ κόμμα, εἰς τὴν ἀρχὴν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ προεδρείου τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος εἰς Βερολῖνον, κατόπιν ὡς μέλους τῆς ὁμοσπονδιακῆς βουλῆς τῆς Βόννης καὶ τέλος ὡς κυβερνήτης - δήμαρχος τοῦ Βερολίνου. Τὸ διατί ἐξελέγη τώρα ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, τὸ ἐξηγεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀναπληρωτάς του, ὁ Χέρμπερτ Βένερ, ὡς ἑξῆς:

«Ὁ κ. Μπράντ ἐδοκιμάσθη ἐπιτυχέστατα εἰς τὸ δυσχερέστερον σημεῖον διὰ τὴν σημερινὴν γερμανικὴν πολιτικὴν δηλαδὴ εἰς τὸ Βερολῖνον. Εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον ἀπολαύει μεγάλης ἐκτιμήσεως. Θὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ πληθυσμοῦ διὰ νὰ συμμετάσχῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς. Ἡ ἐκλογή του ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα εἶναι ἕνα κόμμα ὁλοκλήρου τῆς Γερμανίας».

Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Βίλλυ Μπράντ ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν πρῶτον του λόγον μετὰ τὴν ἐκλογήν του τὸ παγγερμανικὸν στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς του. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἀντέκρουσε τὰς προβληθείσας ἀντιρρήσεις, ὅτι τὰ καθήκοντά του ὡς κυβερνήτου - δημάρχου τοῦ Βερολίνου εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος.

Ὅπως ἐλέχθη, ὁ δήμαρχος τοῦ Βερολίνου ὀφείλει νὰ συνεργάζεται στενῶς μὲ τὴν ὁμόσπονδιακὴν κυβέρνησιν τῆς Βόννης, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος θὰ πρέπει νὰ ἡγηθῇ τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος τοῦ κόμματός του ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κ. Μπράντ ὑπεστήριξεν ὅτι μπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ διαχωρίσῃ τὰ καθήκοντά του ἔναντι τοῦ κόμματος. Πιστεύει ἐπίσης, ὅτι μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν σημαντικὴν σωματικὴν ὑπερέντασιν νὰ διέρχεται τρεῖς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ τρεῖς εἰς τὴν Βόννην, εἰς τὴν ἕδραν τοῦ προεδρείου τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Μπράντ, τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα ἀνήγγειλεν ἤδη εὐρείας ὀργανωτικὰς μεταβολάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιδιώκεται ἡ αὔξησις τῆς δραστηριότητος τοῦ κόμματος εἰς ὡρισμένους τομεῖς. Τὸ φθινόπωρον θὰ ἀνακοινωθῇ ἕνα κυβερνητικὸν πρόγραμμα ὡς καὶ ἡ σύνθεσις ἑνὸς «σκιώδους ὑπουργικοῦ συμβουλίου». Τοῦτο θὰ διαφέρῃ πιθανῶς ἀπὸ τὴν ὁμάδα, τὴν ὁποίαν εἶχε παρουσιάσει τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα ὡς κυβέρνησιν πρὸ τῶν ἐκλογῶν του 1961. Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα ἔχει ἀκολουθοῦμένην ὑπὸ τοῦ κυβερνῶντος χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος πολιτικήν. Σχετικῶς μὲ τὸ γερμανικὸν πρόβλημα ζητεῖ μεγαλυτέραν «εὐκινησίαν» ἀπό, ὅτι παρετηρεῖτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ προηγουμένου καγκελλαρίου Ἀντενάουερ. Πάντως, ἔναντι τῆς Μόσχας τὸ σοσιαλδημοκρατικὸν κόμμα ἀποτελεῖ βασικῶς σταθερὸν προασπιστὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς Δύσεως, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα γερμανικὰ κόμματα.

Μεγαλύτεραι διαφοραὶ πρὸς τοὺς χριστιανοδημοκράτας ὑφίστανται εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς καὶ μορφωτικῆς πολιτικῆς. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Μπράντ θὰ προσδώσῃ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μεγαλυτέραν ἔμφασιν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, σύμφωνα μὲ τὰς διακηρύξεις του, ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἔχει ἀρχίσει ἂν καὶ ἀπομένουν 18 μῆνες ἀκόμη μέχρι νὰ στηθοῦν αἱ κάλπαι.

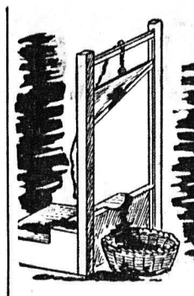

Η ΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΔΗΜΟΣ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

36ον

Ὅταν τὰ τραύματά του ἐπουλώθησαν, ὁ βαρῶνος ντὲ Ροζαμπό, μὴ αἰσθανόμενος ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ, ἀπεφάσισε νὰ παραλάβῃ τὴν γυναῖκα του καὶ νὰ δραπετεύσῃ μαζί της εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μετημφιέσθησαν λοιπὸν καταλλήλως καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Λυῶνα, σκοπεύοντες ἀπὸ ἐκεῖ νὰ καθορίσουν τελικῶς τὸ δρομολόγιόν των, ἀναλόγως μὲ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ εὑρίσκοντο.

Δυστυχῶς ὅμως στὴ Λουβίλ τοὺς ἀνεγνώρισεν ἕνας στρατιώτης τῆς Φρουρᾶς τῶν Παρισίων, τοὺς συνέλαβεν καὶ τοὺς ὡδήγησαν πάλιν εἰς Παρισίους, ὅπου τοὺς ἔκλεισαν εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Πόρτ-Λίμπρ. Ὡς νὰ μὴ ἔφθαναν δὲ τὰ θύματα αὐτά, τὴν ἐπομένην μετέφεραν στὴν ἴδια φυλακὴ καὶ τὸν ἀτυχῆ Μαλεζέρμπ μὲ ὅλην τὴν οἰκογενειάν του, μὲ τὴν κατηγορίαν, ὅτι ὑπεβοήθησαν τὴν δραπέτευσιν ἀπὸ τὸ γαλλικὸν ἔδαφος εὐγενῶν.

Μίαν ἡμέραν ἐκλήθη ὁ βαρῶνος ντὲ Ροζαμπό νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν Δικαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ. Μόλις ἡ κυρία ντὲ Ροζαμπό ἔμαθε τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ ἀνδρός της, τὸν ὁποῖον ὑπεραγαποῦσε, ἔπαθε ἀπὸ παραφροσύνην.

Ὅταν ἡ κυρία Ροζαμπό ἀντελήφθη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον μαζὶ μὲ τὸν πατέρα της καὶ τὴν οἰκογενειάν της, ἀνέκτησεν αἰφνιδίως τὸ λογικόν. Ἡ σκηνὴ ποὺ ἐπηκολούθησε τότε δὲν περιγράφεται.

Ἡ κυρία Ροζαμπό ἐρρίφθηκε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα της καί, ἐνῷ ὁ Μαλεζέρμπ τὴν ἐγέμιζε φιλιά, τὰ μάτια του ἐγέμιζαν δάκρυα καὶ τῆς εἶπε μὲ σπαρακτικὴ φωνή:

— Παιδί μου, ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀδειάσουμε ἕως κάτω τὸ ποτήρι τῆς δυστυχίας. Ἀπὸ ἕνα θάνατο (τὸν πνευματικόν) βαδίζουμε στὸν ἄλλο. Ἂς γίνῃ τὸ θέλημά του.

Ὅταν ἡ κυρία ντὲ Ροζαμπό ἀνέβηκε στὴ λαιμητόμο, αἰσθάνθηκε μιὰ τελευταία εὐχάριστη στιγμή. Συνήντησε ἐκεῖ τὴν φίλην της ντὲ Σομπρέϊγ, ἡ ὁποία εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον, διότι εἶχε κρύψει τὸν πατέρα της κατὰ τὰς τρομερὰς σφαγάς, ποὺ ἐξέσπασαν εἰς τὸ Παρίσι κατὰ τὴν 2αν καὶ 3ην Σεπτεμβρίου 1792.

Μόλις τὴν εἶδε ἡ κυρία ντὲ Ροζαμπό, ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά της καὶ μὲ λυγμούς:

— Εἶχες τὴν εὐτυχία, τῆς εἶπε, νὰ σώσῃς τὸν πατέρα σου. Ἐγὼ ἔχω τὴν εὐτυχία νὰ πεθάνω μαζὶ μὲ τοὺς ἰδικούς μου.

Καὶ μὲ τὰ λόγια αὐτὰ τῆς ἔδωσε τὸ τελευταῖο φιλί της.

Συγχρόνως μὲ τὸν ντὲ Ροζαμπό συνελήφθη καὶ ὁ Α. πρώην αὐλάρχης τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐπὶ Λουδοβίκου 15ου ἐκτελοῦσε τὶς βασιλικὲς ἀποφάσεις περὶ ἐξορίας ἢ φυλακίσεως ὅλων ἐκείνων ποὺ ἔπεφταν στὴ βασιλικὴ δυσμένεια. Ἡ ἐμπιστευτικὴ αὐτὴ θέσις του κοντὰ στὴ βασιλικὴ οἰκογένεια, δὲν ἦταν δυνατὸν παρὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ μῖσος ἐναντίον του καὶ τὴν σύλληψίν του.

Τὸν ὡδήγησαν στὴ φυλακὴ τοῦ Λουξεμβούργου καὶ τὸν ἔκλεισαν εἰς ἕνα σκοτεινὸ ὑπόγειο κελλί. Ὅταν εἶδε νὰ κλείνῃ πίσω του ἡ πόρτα τοῦ κελλιοῦ του, ποὺ ἐγνώριζε πῶς δὲν θὰ ἄνοιγε, παρὰ μόνον γιὰ νὰ τὸν μεταφέρουν στὸ θαυμάσιο καὶ εὐεργετικὸ μηχάνημα τοῦ γιατροῦ Γκιλλατίνου, ἔπαθε τέτοιο νευρικὸ κλονισμό, ὥστε τὸ ἄλλο πρωῒ τὸν εὑρῆκαντρελλό.

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα συνελαμβάνετο, χωρὶς λόγο, καὶ ἡ ἀγαθὴ καὶ σεβασμία σύζυγος του.

Ὅταν ὡδήγησαν τὴν ἐνάρετη αὐτὴ γυναῖκα ἐμπρὸς στὸν ἀρχιφύλακα τῆς φυλακῆς τοῦ Λουξεμβούργου γιὰ νὰ τὴν καταγράψῃ στὰ βιβλία τῶν ἐνοίκων του, ὁ χυδαῖος αὐτὸς ἄνθρωπος, θέλων νὰ παίξῃ μὲ τὴ δυστυχία της:

—Πολῖτις, τῆς εἶπε, ὁ σύζυγός σας ἔχει ἀνάγκη οἰκογενειακῆς περιθάλψεως. Ἐνομίσαμε, λοιπόν, πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν στερήσωμε ἀπὸ τίς στοργικές σας περιποιήσεις. Γι' αὐτὸ σᾶς ἐκαλέσαμε νὰ τοῦ κρατήσετε συντροφιά.

— Πολῖτα, τοῦ ἀπήντησε μὲ θάρρος καὶ ψυχραιμία, δὲν ἔχω καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὰ καλὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα, τόσον τὰ ἰδικά σας, ὅσον καὶ τοῦ ὑψηλοῦ συναδέλφου σας Ροβεσπιέρου. Οἱ τελευταῖοι μου διασταγμοὶ ἐξηφανίσθησαν ἔπειτα ἀπὸ τὴν 2αν Σεπτεμβρίου 1792. (Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἔγιναν στὶς φυλακὲς τῶν Παρισίων οἱ τρομερὲς σφαγὲς τῶν εὐγενῶν).

— Ἀρκετά, τὴν διέκοψε ὁ ἀντάξιος αὐτὸς ὑπηρέτης τῶν δολοφόνων.

Καὶ ἀπευθυνόμενος εἰς ἕνα δεσμοφύλακα, ἐπρόσθεσε:

— Ἂς ὁδηγηθῇ στὸν ἄνδρα της.

Τὰ δασανιστήρια, ποὺ ἐπέρασε ἡ κυρία Α δὲν περιγράφονται. Ὁ ἄνδρας της τὴν ἐκακοποιοῦσε τόσο κατὰ τὶς στιγμὲς τῶν παροξυσμῶν τῆς τρέλλας του, ὥστε ἀναγκάσθηκαν νὰ τὸν δέσουν.

Ὅταν ὅμως ἦταν ἥσυχος καὶ τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ χρησιμοποιῆ τὰ χέρια του, ἄρχιζε νὰ γράφῃ συνεχῶς γράμματα.

Μ' αὐτὰ προσκαλοῦσε ὅλους τοὺς ἡγεμόνες καὶ πρίγκιπες τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ μέλη τῆς Συμβατικῆς Συνελεύσεως, νὰ δειπνήσουν μαζί του. Σὲ μιὰ ἀπὸ τίς ἐπιστολὲς αὐτὲς ἐδήλωνε στὸν Πρόεδρο τῆς Συνελεύσεως, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διστάσῃ ν' ἀποδεχθῆ, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι βουλευταί, τὴν πρόσκλησή του, ἐπειδὴ θὰ τοὺς ἐδέχοντο, τόσον αὐτός, ὅσον καὶ οἱ συνάδελφοί του φυλακισμένοι, πολὺ καλά, γιατὶ δὲν διατηροῦσαν ἐναντίον των καμμιὰ μνησικακία.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

**1) Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 75 τοῦ Ἐκλογικοῦ Νόμου (Β. Δ. 592)1963), ἡ ἀναγνώρισις τῆς ταὐτότητος τοῦ ἐκλογέως γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δελτίου ἀστυνομικῆς ταὐτότητος (παλαιοῦ ἢ νέου τύπου), καὶ βάσει τοῦ ἐκλογικοῦ Βιβλιαρίου διὰ